

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19832/2022
18.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хадића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Савић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драгиша Милутиновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1207/22 од 18.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1207/22 од 18.05.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1207/22 од 18.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда Крагујевцу Гж 1207/22 од 18.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П 717/20 од 20.12.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев да се конвалидира усмени уговор о купопродаји непокретности закључен 21.06.2009. године између тужиоца и сада пок. ВВ, бив. из ..., те да се утврди да је тужилац по основу купопродаје стекао право својине на кат.парц. .. мзв. ..., њива 5. класе, површине 66,85ари, уписана у ЛН .. КО ..., што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац на основу пресуде укњижи као власник у СКН у Параћину, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати 123.614,00 динара, са законском затезном каматом од 26.08.2020. године до исплате, одбијен као неоснован евентуални тужбени захтев да се утврди да је тужилац по основу одржаја стекао право својине на кат.парц. .. мзв. ..., њива 5. класе, површине 66,85ари, уписана у ЛН .. КО ..., што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац на основу пресуде укњижи као власник у СКН у Параћину, одбијен као неоснован евентуални тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име

стицања без основа исплати 123.614,00 динара, са законском затезном каматом од 26.08.2020. године до исплате и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 121.795,50 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом одредби материјалног права из одредбе члана 4. Закона о промету непокретности („Службени гласник РС”, бр. 42/98,111/09), члана 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа и члана 210. Закона о облигационим односима, цитираних у образложењу првостепене пресуде, одбијен је тужбени захтев за признање правног дејства (конвалидацију) усменом уговору о купопродаји непокретности закљученом између тужиоца и правног претходника тужене, као и евентуални тужбени захтев за утврђење права својине на предметној непокретности одржајем, јер тужилац не испуњава услов законитости и савесности за стицање права својине путем одржаја, будући да, иако је по усменој купопродаји ушао у посед непокретности, није могао оправдано сматрати да непокретност држи као своју, јер је знао да нема пуноважан правни основ стицања права својине на непокретности. Последишно су одбијени тужбени и евентуални тужбени захтев за исплату новчаног износа који је тужена, правни следбеник пок. ВВ, добила као накнаду за накнадно експрописану предметну непокретност.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепене пресуде у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.10.2020. године, у којој је као вредност предмета спора означено 729.118,04 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу НБС, износио 117,5736 динара, па вредност предмета спора представља динарску противвредност 6.201,38 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**